

[Albertsen]

gruppe borgere, det drejer sig om – sammenlagt i antal er det jo kun ca. 3.700, og det er i øvrigt tal, der naturligvis nok mindskes stærkt – mindre tilfredsstillende sammenlignet med, hvad man gør i Norge. Det er imidlertid ikke muligt uden videre at sammenligne den lovgivning, man har i Norge, med den, man har i Danmark. Hvis man forsøger at gøre det med hensyn til virkningen for de enkelte berørte parter, vil det i næsten alle tilfælde falde ud til gunst, til fordel for den danske ordning, således at vi altså kan sige, at der gennemgående ikke er tale om en ringere behandling af dem, det drejer sig om. De, der omfattes af denne lovgivning, er jo ikke alene dem, der blev forfulgt under besættelsen, sad i fangenskab og derved kom helbredsmæssigt dårligere rustet hjem, men også dem, der ved hændelserne den 29. august 1943 blev udsat for overlast, og der er også en lille gruppe tilbage af de søfolk, der blev udsat for særlige belastninger under den første verdenskrig.

Samtidig med at jeg glæder mig over den effekt, lovforslaget har – den merudgift, der er tale om, er jo relativt beskedent, hvilket selvfølgelig hænger sammen med det relativt begrænsede antal personer, det drejer sig om – giver det mig anledning til at erindre om nogle bemærkninger, der faldt forleden i forbindelse med åbningsdebatten fra SFs politiske ordfører. Han udtalte, at det jo kunne tænkes, at den regeringskonstellation, der nu var kommet, ligesom en blind høne også kunne finde et korn. Jeg tror nok, at de berørte parter her meget vil have sig frabedt at få en sådan karakteristisk i anledning af en sådan kontant håndsrækning, som dette lovforslag er udtryk for.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en hurtig behandling.

H. C. Hansen (FP):

Jeg skal på fremskridtspartiets vegne give tilslutning til dette lovforslag. Vi har i de fem år, vi har været her på Christiansborg, i finansudvalget stemt for disse bevillinger. Vi vil stemme for lovforslaget, der drejer sig om disse vore landsmænd, der gør, at vi i dag ikke behøver at skamme os over at være danske.

Henrik Toft (V):

40 Ft

Venstre ser med sympati på dette lovforslag, som medfører, at vi bruger 4,5 mill. kr. mere til fordeling mellem de ca. 3.700 hædersgavemodtagere, og jeg skal ganske kort anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Palle Simonsen (KF):

Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi i dag, ca. 33 år efter befrielsen, tilsyneladende er i stand til at samle et betydeligt flertal i folketinget for en øget støtte til de mennesker, som gjorde en særlig indsats i den vanskelige periode. Jeg synes, man må understrege vigtigheden af, at vi stadig væk mange år efter er i stand til at markere en tak for den indsats, der dengang blev gjort.

Man kan naturligvis diskutere formen for tildelingen af ekstra beløb, som også hr. Albertsen var inde på, og vi ved jo efter drøftelserne i socialudvalget, at nogle af disse mennesker føler, at de egentlig hellere ville hjælpes på en anden måde. Men jeg er enig med hr. Albertsen i, at den eneste fremkommelige og praktiske måde nok er den, ministeren lægger op til her. Så til trods for, at der er andre ønsker end en forøgelse af hædersgaven, mener jeg, vi må enes om at gennemføre den som den eneste praktiske løsning, og vi kan således anbefale lovforslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Som det er sagt, fik folketinget i sidste samling henvendelser fra en række organisationer med tilknytning til frihedskampen. Disse mennesker kom jo ikke på egne vegne, som hr. Palle Simonsen nævnte, de kom jo for at tale deres enkers sag og enkernes sag i øvrigt, idet de mente, der var nogle reelle problemer, der trængte til at blive løst. Det, det især drejede sig om, var sikring af de enker, der i en lang periode havde passet deres syge mænd. Men vi havde et problem i udvalget med at få lavet særregler for det, idet man mente, den gældende lov sådan set ville dække dette problem.

Derfor blev der i stedet for opnået enighed om at forhøje hædersgavebeløbet, som på nuværende tidspunkt udgør 1.800 kr. årlig, hvad jeg mener er et meget lille beløb i betragtning af navnet på ydelsen: en hædersgave, og som, den almindelige prisudvikling i øvrigt taget i betragtning, heller ikke kan si-